

Vox Scholae

- Az iskola hangja -

2020/2021. tanév

3.szám

József Attila: Tavasz van! Gyönyörű!

*Tavasz van, tavasz van, gyönyörű tavasz,
A vén Duna karcsú gőzösökre gondol,
Tavasz van! Hallod-e? Nézd, hogy karikázik
Mezei szagokkal a tavaszi szél.*

*Jaj, te, érzed-e? Szerető is kéne,
Friss, hóvirághúsú, kipirult suhanás.
Ózikém, mondanám, ölelj meg igazán!
Minden gyerek lelkes, jóízű kacagás!*

*Tavasz van, gyönyörű! Jót rikkant az ég!
Mit beszélsz? korai? Nem volt itt sose tél!
Pattantsd ki a szíved, elő a rügyekkel -
A mi tüdőnkől száll ki a tavaszi szél!*

1924 tavasza

Tartalomjegyzék

Szerkesztői üdvözet.....	3
Rendhagyó szalagavató.....	4
Megemlékezés március 15-éről.....	6
A nőnap margójára	8
Csinszka, avagy Boncza Berta.....	10
A látszat csal.....	12
Mi is az футбол?.....	13
Diákok hangja	15
Diákoktól : Osztályrészem	16
Tinder mese.....	17
Alkotóműhely.....	19
Ajánló a tavaszi szünetre.....	22

Kedves Diákok!

Némi technikai szünet után sok szeretettel köszöntünk mindenkit újra itt, újságunk 3. számában. Mostani számunk a vártnál színesebb lett, sok újdonságot tartogat számotokra. Reméljük, hogy kedveteket lelitek majd ezekben az írásokban, melyek segítenek elterelni a figyelmeteket a mostani nehézségekről. Tudjuk, hogy sokan erőtökön felül teljesítetek ebben a digitális létben, és azt is tudjuk, hogy kezdetek elfáradni, viszont azt kérjük, hogy tartsatok még ki. Sok munka van mögöttetek, most ne adjátok fel!

Mindenkinek egészséget, erőt és kitartást kívánunk!

A Vox Scholae szerkesztősége

Rendhagyó szalagavató

Az idei végzősök számára rendhagyó módon alakult a szalagavató. Idén a járványhelyzetből adódóan a végzős osztályok szalagtűzője a Szent Anna-kápolnában került megrendezésre. Az eseményt zártkörűen, kis létszámban rendezték meg: az osztályok külön-külön lehettek jelen.

Hoztunk nektek néhány képet a családi hangulatban telt szalagtűzőről:

Egy különleges vers március 15-re

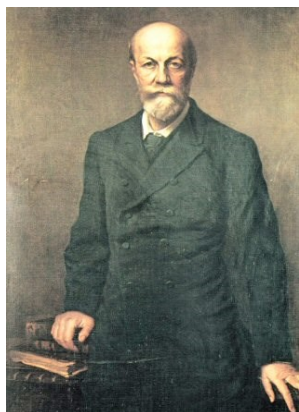
Bizonyára senkinek se kell bemutatni az 1848/49-es szabadságharc és forradalom eseményeit. Mindannyiunknak ismerősek ezek a mára már legendássá vált történetek: a Pilvax kávéház eseményei, Petőfi Sándor Nemzeti dala, a hatalmas duzzadt tömeg menetelése a pesti utcákon, a forradalom dicsősége, majd a szabadságharc végső bukása.

Ezekről az eseményekről igenis fontos megemlékeznünk, ezzel emlékezve azokról az elszánt és bátor emberekről, akik akár a szabadságuk és az életük árán is képesek voltak harcolni a magyar nép szabadságáért. Vértüket adták azért, hogy a későbbi nemzedékek majd egy szabadabb Magyarországon élhessenek. Ugyan küzdelmeik vereséggel végződtek, az utókor számára mindenképp méltó és követendő példát adtak tetteikkel, ezekből a mai (magyar) ember sokat okulhat.

Mivel egy rendhagyó tanévbe csöppentünk bele - idén nem tudunk a szokásos keretek között megemlékezni a március 15-én történt eseményekről -, én is rendhagyó módon szeretnék megemlékezni ezen napról.

Mivel az események mindenki számára ismerősek a történelem órákról, így azokkal nem fárasztok senkit. Ami azonban sok ember számára újdonság lehet, az Jókai Mór „különleges” verse, amelyet a március 15-én történt eseményekről való megemlékezésre írt.

Jókai Mór és írásművészete ismerős számunkra, irodalmunk legolvasottabb és legtermékenyebb regényírója, literatúránk igazi klasszikusa. Művei között szerepel az *Egy magyar nábob*, *A kőszívű ember fiai*, az *És mégis mozog a föld!* (*Eppur si muove!*), a *Fekete gyémántok* és *Az arany ember*.

A forradalomban is jelentős szerepet töltött be, az események egyik főszereplője volt társa, Petőfi Sándor mellett. Többek között Jókai fogalmazta meg a tizenkét pont szövegét, és a sajtószabadság kivívásában is részt vett.

Azonban mégsem ezen tettei miatt emelem most ki őt. Amellett, hogy regényíró volt, néhány verset is írt, bár ezekről kevésbé ismert. Egy bizonyos Antal Péter nevű úr egy régi újság hasábjaira küldött egy verset, amelyet

Jókai írt. Ennek a ritka versnek a címe a következő : *Éljen egész világ szerte*. A vers így hangzik :

*Éljen egész világ szerte
Jelasicsnak híres tette
Az Istennek bő áldása
Kamarillát látogassa
Örvendezve nagy hírnévnek
Sárga-fekete színének
Windischgrätznek hősisége
Éljen vitéz harci népe*

*Híres magyar dicsősége.
Legyen gúny és nevetség!
Szálljon magyarok rátok!
Szégyen, gyalázat, átok!
A magyarok nemzete
Vesszen emlékezetel
Ássa sírját magának,
Magyarok táborának!*

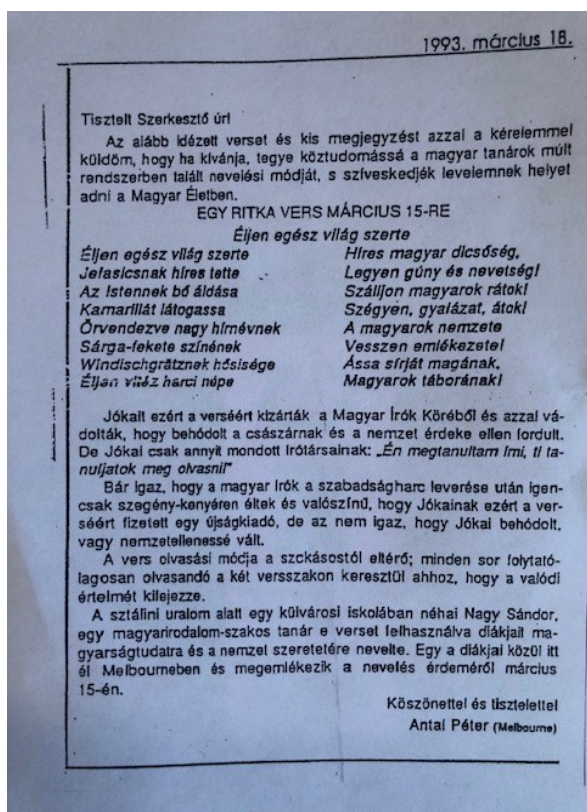
Ezen vershez az alábbi megjegyzést idézem, ezt Antal Péter küldte a vers mellé :

„ Jókait ezért a verséért kizárták a Magyar Írók Köréből és azzal vádolták, hogy behódolt a császárnak és a nemzet érdeke ellen fordult. De Jókai csak annyit mondott íróársainak : „ Én megtanultam írni, ti tanuljatok meg olvasni!”

Bár igaz, hogy a magyar írók a szabadságharc leverése után igencsak szegény-kenyéren éltek és valószínű, hogy Jókainak ezért a verséért fizetett egy újságkiadó, de az nem igaz, hogy Jókai behódolt, vagy nemzetellenessé vált.

A vers olvasási módja a szokásostól eltérő; minden sor folytatólagosan olvasandó a két versszakon keresztül ahhoz, hogy a valódi értelmét kifejezze.

A sztálini uralom alatt egy külvárosi iskolában néhai Nagy Sándor, egy magyarirodalom-szakos tanár e verset felhasználva diákjait magyarságtudatra és a nemzet szeretetére nevelte. Egy a diákjai közül itt él Melbourneben és megemlékezik a nevelés érdeméről március 15-én.”

Ez a vers valóban ritka és bizonyára eléggé elfeledett. Hosszas órákat töltöttem az interneten azzal, hogy erről a versről kutattam, de semmit se találtam. Pusztán egy irodalom óra keretein belül szereztem tudomást erről a versről, pont úgy, ahogy Antal Péter írt a vers felfedezéséről.

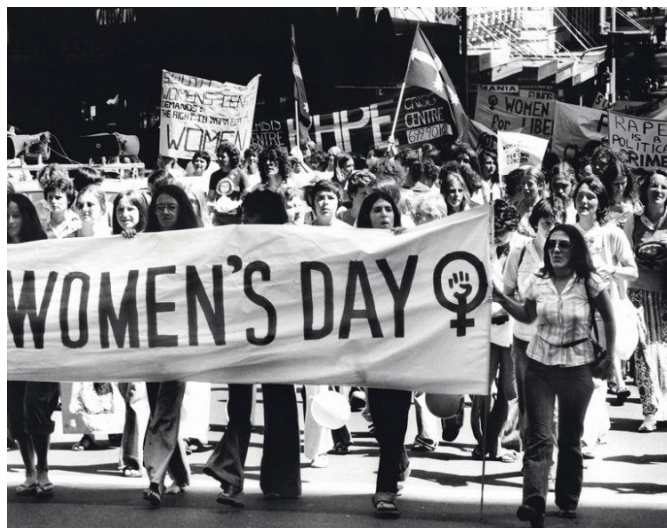
Jókai Mór ezen versével hívok mindenki arra, hogy megemlékezzünk mindarról, ami igazán fontos : a gyökereinkről, a szabadságért és a függetlenségért vívott küzdelmeinkről, hazánk szeretetéről és tanáraink nevelésének érdemeiről.

Helischer Melinda (11.e)

Nem virágot akarunk!

Minden év márciusának 8. napja hivatalosan is a nemzetközi nőnap. Ezen a napon minden nő (jobb esetben) kap egy kis apróságot: egy szál virágot, dobozos orchideát, egy kis édességet. Minden férfi megemlékezik arról, milyen jó, hogy vannak nők.

Bevallom őszintén, hogy sokáig én sem voltam teljesen tisztában azzal, mi pontosan a nőnap eredete. Miért van külön nőnap? Tudom, hogy manapság mindennek van világnapja - igen, a férfiaknak is van világnapja – , de akkor is, miről emlékezünk meg március 8-án?

A nemzetközi nőnap eredete a hétköznapi, de mégis történelmet alakító nőktől származik. Az esemény dátuma az 1857. március 8-án történt női munkásmozgalomhoz köthető. Ezen a napon New York utcáin mintegy negyvenezer textiliparban dolgozó nő tüntetett az emberségesebb munkakörülmények és a magasabb fizetés kivívása érdekében. Ezzel az eseménnyel - illetve korábbi, a nők érdekeit képviselő mozgalmak során - elindult a női nem egyenjogúságáért folytatott küzdelem.

Kiemelek pár fontosabb állomást azért, hogy szemléltessem, a nőknek mióta van joguk a társadalmunkban :

Az 1857-es női munkásmozgalom hatására fokozottabban előtérbe került a nők emancipációjának (felszabadulásának) kérdése. 1866 szeptemberében, az I. Internacionálé (Nemzetközi Munkásszövetség) első kongresszusának keretein belül fogadták el a nők hivatásszerű munkavégzéséről szóló határozatot. Ez a határozat el akarta törölni azt az évszázadokon át hordozott sztereotípiát, amely szerint a nők helye kizárólag otthon van.

Az 1889-ben tarott II. Internacionálén már Clara Zetkin (aki német szocialista politikus volt, és a női jogokért erősen harcolt) arról tartott beszédet, hogy a nőknek joguk van ahhoz a munkához, amelyet szabadon választanak maguknak. Beszédében kitért még az anyák és a gyermekek védelmére, illetve arra is, hogy a nők széles körben vehessenek részt országos és nemzetközi eseményeken is.

Az első nemzeti nőnapot az Egyesült Államokban rendezték meg 1909-ben, ezt akkor még február utolsó vasárnapján tartották. A hivatalossá tett nemzetközi nőnapot először 1911. március 19-én ünnepelték meg Ausztriában, Németországban, Dániában és Svájcban. Magyarországon először 1914-ben ünnepelték meg, 1948-tól pedig – szovjet mintára – március 8-án.

Azt, hogy világszerte minden évben legyen nemzetközi nőnap, szintén Clara Zetkintől származtathatjuk.

Kezdetekben a nőnapokon különböző tüntetéseket rendeztek. Ezeken a tüntetéseken előtérbe helyezték a nők szavazati jogának kivívását, ugyanis nagyon sokáig a nőknek nem volt szavazati joguk. Oroszországban 1917-től szavazhattak a nők, Németországban 1919-től, több nemzet

nőtagjai pedig csak a II. világháború után: az olasz és a francia nők a II. világháború végétől, Svájcban 1971-től, Liechtensteinben pedig csak 1984-től. Magyarországon először 1919 áprilisában volt olyan választás, amely során nők is szavazhattak. Manapság elképzelhetetlen, hogy nők ne szavaznának!

Akkoriban a nők szavazati joga sokkal több feltételhez volt kötve. Egyik ilyen feltétel volt, hogy minimum 2 gyereket már meg kellett szülniük. Az általános és egyenlő választójog 1945-ben jelent meg, így ettől kezdve szavazhattak ténylegesen nők is.

A nők és férfiak tekintetében bizonyos esetekben még ma sincs egyenlő bérezés. Azonos munkakörben dolgozó nők kevesebb fizetést kapnak, mint férfi társaik. Az 1957-es Római Szerződésben megfogalmazták az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvét, ennek ellenére a nők és a férfiak közötti bérszakadék még mindig jelen van, ugyan csökken, de fennáll. Ezzel az üggyel az Európai Parlament folyamatosan foglalkozik.

A nőnap alkalmával régen is, és mai is különböző civil szervezetek felvonulásokat szerveznek vagy különböző rendezvényeket tartanak, melyek során felhívják a figyelmet a nőket ért erőszakra, megkülönböztetésre, kiszolgáltatottságra és védtelenségre. A jogegyenlőség több esetben még mindig nem jelent egyenlő esélyeket.

Ezek a civil szervezetek nem csak nőnapon, hanem az év minden egyes napján küzdenek azért, hogy felhívják a figyelmet a nőket ért erőszakra, a családon belüli erőszakra, a munkahelyi, illetve iskolai szexuális zaklatásra, illetve a prostitúció áldozataira. Igyekeznek azért is küzdeni, hogy az áldozatok mind jogilag, mind pedig anyagilag és lelkileg segítséget kapjanak, illetve a bűncselekmények elkövetői pedig büntetést – ez azonban sok esetben nem valósul meg.

A nők, fiatal lányok olyan kiszolgáltatott helyzetbe kerülhetnek, hogy ebből adódóan esnek bűncselekmények áldozatául. Például a roma közösségekben több fiatal lányt kényszerítenek prostitúcióba anyagi haszonszerzés céljából. Ez a kényszerítés pedig az esetek többségében a családon belüli erőszakból nő ki magát, ahol a családtag az, aki ebbe a helyzetbe kényszeríti a kiszolgáltatott áldozatot. Ez a kiszolgáltatottság pedig mindenhol jelen lehet, nemcsak családokban: iskolákban, munkahelyeken és más közösségeken belül is.

A nőnap mára már egy békés és „ajándékozos” ünnepé vált, azonban fontos megemlékeznünk – különösen nekünk, nőknek – arról, hogy más nőtársaink mennyit tettek azért, hogy ma szabadabban élhessünk társadalmunkban. Fontos értékelnünk szabadságunkat, hiszen több közel-keleti országban még mindig nem illetik meg olyan jogok a nőket, mint a nyugati országokban.

Így hát azt kívánom minden nőtársamnak, hogy legyen békés, egyenlő és szabad nőnapja (is)!

Csinszka, avagy Boncza Berta

Boncza Berta költőnőt a legtöbbet csupán Ady Endre műzsájaként, feleségeként ismerik. Azonban Boncza Berta értéke ennél jóval több. A maga korában senki nem ment el mellette szó nélkül. „Őt imádni vagy gyűlölni lehetett csak” - olvasható egy visszaemlékezésben. Csinszka kitartása és céltudatossága a mai világban is kiemelkedő lenne, gondoljuk csak el, milyen hírnév övezhette őt heves karaktere miatt a XX. század korai éveiben. Boncza Berta a magyar irodalom meghatározó alakja múzsa és önálló költő szerepében egyaránt.

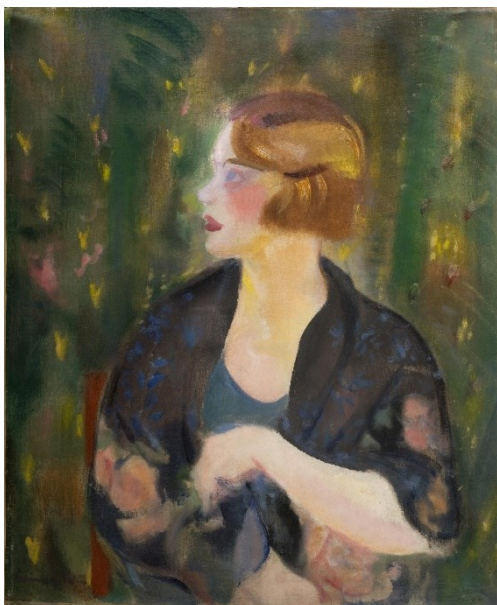

Tekintsétek meg a következő listát, amely Csinszka életéből sorakoztat fel tényeket. Íme!

1. Apja, Boncza Miklós tulajdon húgának leányát, vagyis saját unokahúgát vette feleségül. Ebből a házasságból született Berta.
2. A család csucsai kastélyában nevelkedett, majd apja Svájcba küldte egy leányiskolába, hogy megszabaduljon tőle.
3. Boncza Berta példaképe Szendrey Júlia volt. Minden álma, hogy ő is független költőfeleség legyen.

4. Adynak túlfűtött leveleket küldött 16 évesen, hogy elcsábítsa.
5. Boncza Berta gyakori tevékenysége volt a férfi szívek megsebzése. Menyasszonyként Adyval levelezett, s jegyese írásait továbbította a költőnek, aki láttamozta azokat, majd úgy küldte vissza férjjelöltjének.
6. A Csinszka név eredete: a költő Bertával való levelezése során viccesen lengyel grófnak adta ki magát, Csacsinkszynek, a lányt pedig Csacsinkszának becézte. Innen származik a Csinszka név.
7. Ady Endrével való házassága csupán 4 évig tartott, a frigynek a költő halála vetett véget. Boncza Berta 24 évesen maradt özvegyen.

8. A temetés után néhány nappal Babits Mihályhoz kezdett közeledni, aki annyira megijedt az ajánlattól, hogy rögtön feleségül vett egy másik nőt.

9. Második férjével, Márffy Ödönnel egymás teljes ellentétei voltak. A férfi visszahúzódo jelleme tökéletesen kiegészítette Csinszka bohém életmódját.

10. Boncza Berta halála éppoly hirtelen történt, mint egész élete. Egy baráti vacsora során nevetés közben egyszer csak előreborult, s arcára ráfagyott a mosoly. 40 évesen hunyt el, halálát agyvérzés okozta.

Görgics Vivien (11.A)

A látszat csal

A karate a legtöbb embernek egyet jelent az erőszakkal, agresszióval. Előítéleteket alkotunk egy olyan sporttal kapcsolatban, amiről vajmi keveset tudunk. Miért jó állandóan verekedni, sérüléseket elszenvedni? Ráadásul egy lány mit keres a tatamin? Ugrabugráljon inkább táncórán, de ne verekedjen! Különben sem értenek hozzá. Mindezek csupán előítéletek, amelyeket az emberek háttérinformációk hiányában jelentenek ki teljes meggyőződéssel.

Azonban a karate sokkal több ennél, öt különböző ágra oszlik, de az alapjuk és lényegük megegyezik. A végsőig való küzdelemre, kitartásra tanítanak. Ha 20 másodperc van hátra a küzdési időből, és te vesztésre állsz, nem adod fel. Nem adod fel, mert megtanultad, hogy addig kell küzdened, míg le nem jár az utolsó másodperced is. A kitartásnak mindig megvan a méltó eredménye. Alázatra tanít. Hiába érzed úgy a tatamin, hogy az a döntő pont téged illet, ha a bíró az ellenkezőjét fújta neked, el kell fogadnod. Egy karateversenyző alázatosan viselkedik a játékvezető és maga a karate irányába is. Tiszteli a sportja múltját, jelenét s minden hagyományát. Nem utolsósorban megtanít arra, miképp tudod megvédeni magad. Ennek tudása pedig önbizalmat és hatalmat ad a kezvedbe.

Arra hívnám fel a figyelmet, hogy mielőtt elhamarkodott ítéleteket hoznánk, álljunk meg egy lélegzetvételnnyire, és gondoljuk át, mennyit tudunk az adott témáról. Nézzünk ítéleteink mögé, s ha már több információ birtokában vagyunk, akkor alkossunk véleményt!

Görgics Vivien (11. A)

„A futballban a »ha« nem játszik”

„Futballista voltam, de úgy beszélhetek az életemről, mint egy szerelmi történetről. De ki mondhatná azt, hogy ez nem egy love story?” (Puskás Ferenc)

A futball egy labdajáték, melyet két csapat játékosai, a pályán egyszerre tizenegy-tizenegy fővel kiálló labdarúgó űz. Lényege, hogy a labdát megszabott idő alatt az ellenfél kapujába juttassa a 10 mezőnyjátékos, lehetőleg minél többször. Ezt gólnak hívják.

A nagyon kezdetleges futballt először Kínában játszották sok-sok évvel ezelőtt. Ezután Közép-Mexikóban lett elterjedt a foci, akkoriban egy tömör kaucsuk labdával űzték ezt a sportágat. A labdarúgás távoli elődje az ókori Rómához köthető, bár akkoriban ez a sport inkább a rögbihez hasonlított, ami később el lett különítve a futballtól, mivel a két labdajáték nem ugyanaz. Rengeteget fejlődött, változott a sportág az évszázadok alatt, sok új szabály és előírás keletkezett, ami részben meghatározó eleme lett a mostani előírásoknak. A modern szabályok alapjait nagyjából 200 éve fektették le, ez akkor történt meg, amikor elválasztották a futballt a rögbitől. A szabályokat a Nemzetközi Labdarúgószövetség (IFAB) hozza és iktatja be. Van, hogy a szabályok fél szezononként változnak, így a játékosoknak és a játékvezetőknek is nagy figyelemmel kell követniük a játékszabályokat és változásait.

A labdarúgás szabályai bonyolultnak hangzanak, mivel nagyon összetettek, és rengeteg mindenre kell figyelni, viszont ha már tisztában van az ember az előírásokkal, akkor a játék nagyon élvezetessé és izgalmassá válik. Tizenegy, a pályán és a kapuban a maga posztján elhelyezkedő játékos feladata megtartani a labdát, egymás között passzolgatni, bevenni a kapust a játékba, kicselezni az ellenfelet, és a labdát a kapuba juttatni. Ha ez sikerül, a csapat összeölelkezik, megtapsolja a másikat, és újult erővel vág neki a hátralévő időnek.

Hogy miért is szeretem a labdarúgást?

Egyszerű a válasz. Mert ez az életem. Lett egy második családom, lett egy olyan napi tevékenységem, amit semmire nem cserélnék le. Felszállok a buszra, bekapcsolom a zenelejátszómat, és nézek ki az ablakon. Gondolkozom, hogy mit is fogok ma csinálni az edzésen. Talán egy távoli gól? Netalántán bicikli cselek? Majd meglátjuk. Leszállok az állomáson, majd elmosolyodok,

magamba szívom a friss levegőt. Lassan baktatok le a futballpályára. Végignézek a zöld gyepen. Imádom! Kinyitom az ajtót, majd az öltözőbe menet biccentek a portásnak. Belépve végignézek a csapattársakon, akik beszélgetnek, nevetnek. Elfoglalom a szokásos helyemet, majd átöltözöm. Kezdődhet az edzés! Itt egy csel, ott egy szépen átvett labda. Közben az ég kékje rózsaszínesre változik, majd teljesen besötétedik minden körülöttünk, csak a lámpák fénye világítja meg a pályát.

A verejtéket, ami az arcomon cseppekbe verődve igyekszik le az államig, egy hanyag mozdulattal letörölöm, majd a fáradságot nem figyelembe véve folytatom az edzést. Biccentek, majd beadom a labdát, amit a szélső támadó levesz. Egy hatalmas kiáltás, majd egy jól irányzott rúgás. Gól! Pacsi és nevetés. Az edzés befejeződik, lecsavarjuk az

üvegünk tetejét, hogy egy kicsit felfrissüljünk, majd összemosolygunk, és a megkülönböztető mezeket felkapva elindulunk az öltözők felé. Átöltözöm, beszélgetünk egy kicsit a lányokkal, majd a dombon felfelé sétálva végiggondolom az edzésen történeteket. Nem volt rossz, de lehetne jobb is. Majd holnap!

Szabó Sarolta Mária (10.A)

Hogy éled meg a digitális oktatást?

Kinek öröme, másnak bánatára, de rákényszerülünk a digitális oktatásra. Melynek előnyei mellett számos hátrányával is találkozunk. A gimnazisták eltérően vélekednek az efféle tanításról, egyesek a lehető legjobb dolognak gondolják, míg mások rohannának vissza az iskolapadba. Erről kérdeztem tehát a 2. Diákok hangja rovatban.

Hogy éled meg a digitális oktatást?

„Véleményem szerint valamilyen szinten mindenkinek nehéz az online oktatás. Vannak, akik nagyon kedvelik és vannak azok, kik mindent megtennének azért, hogy újra visszamehessenek a padba tanulni. Személy szerint én kicsit sem kedvelem a távoktatást és az anyagok digitálisan való átadását. Olyan lemaradásaink lesznek, amit majd az év végén fogunk leginkább észlelni, vagy éppen az érettségi évében. Tanárainknak köszönjük, hogy a lehetőségeikhez mértén igyekeznek mindent megtenni, hogy a tananyagot és a tudásokat továbbra is átadják. Senkinek nem könnyű ez a helyzet, sem a tanárnak, sem a diáknak, próbáljuk meg a pozitív oldalát nézni ennek is. Több időnk van arra, hogy abban, amiben jók vagyunk, még jobbak lehessünk, legyen az sport, művészet vagy akár egy hobbi.” (Juhász-Léhi Hunor)

„Ami egykor az álmunk volt, hogy otthon lehessünk naphosszat, s szabadok legyünk, függetlenek, mára a rémálmunkká vált. Haza vagyunk kényszerítve, magunkra vagyunk utalva. Nagyobb önszorgalomra van szükség, mint eddig bármikor. Ugyanakkor végre van idő azokra az otthoni tevékenységekre, melyekre iskolaidőben nem jutott, vagy akár a az ún. me time-ra. Bizonytalanok a kilátásaink, semmiben sem lehetünk biztosak. Remélem, javul a helyzet, újra biztonságos körülmények között élhetünk, és hamarosan visszatérhetünk az iskolába.” (G.V.)

„Hazudnék, ha azt mondanám, nem éreztem felhőtlen boldogságot, mikor bejelentették a második karantént. Sajnos átmentve az előző online oktatásból a sablont, az első 1-2 hétben teljesen háttérbe szorult a tanulás. A kialakult helyzet második felében a fejemhez kaptam, hogy ez nem lesz célra vezető. Kellett a gyors váltás, leginkább a hozzáállásban. Továbbá véleményem szerint fele annyira sem hatékony, mint a jelenléti oktatás. Jóval kevesebb anyagot vesznek át a diákok, és a leadott anyagot sem annyira tüzetesen, mint normál esetben. Összegezve, borzasztó szívesen maradnék még a jelenlegi helyzetben, ám az igazság az, hogy rengeteg hiányosságot fog jelenteni jópár tanulónak az érettségien.” (Zumpf Botond)

„Tetszik, hogy nem kell bemennem az órákra, illetve olyanokkal beszéni, akikkel nem akarok. Több időt tölthetek a családommal, ami nem mindig volt jó, de sokszor jól jött a segítség. Úgy gondolom, a legnagyobb hátrány néhány tanár hozzáállása volt, akiket nem neveznék meg név szerint, hiszen az nem lenne illendő.”

Görgics Vivien (11.A)

Osztályrészem

Felvonom vitorlám. Hajóm falát gyengéd hullámok verdesik. Tudom, ez még csak a kezdet. Sokezer vihar és veszély vár még rám. A szorongó izgatottság furcsa érzése fojtogat. S hogy úrrá legyek félelmeimen, és a helyes irányba hajózzak, segítségként elgondolkodom, s életem mozzanatait boncolgatom.

Tizenhat rövid esztendő telt el még csak e világon. Nehézségek és örömök egyaránt értek. Merem állítani, hogy személyiségem számos változáson ment keresztül, életszemléletem is formálódott. Egyik sem kifogásolhatatlan, sohasem volt az. Számtalan hibám van, egyik feladatomból ezek felkutatását és javítását tűztem ki. Hibátlan sosem leszek, de talán ez így van jól.

Bár életem korántsem tökéletes, mindenem megvan, mi szükséges. Kérhetnék-e többet? Biztos. De érdemes lenne-e? Megéri-e arra fókuszálni, ami hiányzik? Folyton csak többre és többre vágyom. Az örületbe kergetjük magunkat. Éjjel a sötétben megszállottan kutatjuk életünk hiányzó darabjait. Elfelejtjük megbecsülni azt, mi megadatott. Míg elégedetlenségünk tüzét gerjesztjük, a mogorva idő hirtelen elrepül, s minden értékest, mit eddig birtokoltunk, mohón elragadhat tőlünk. Mire észbe kapunk, már késő. Árván maradunk a néma pusztaságban, hol régen tündöklő palota állott, s a múzsák éneke szórakoztatta a vidám fiatalságot.

Jelen pillanatban az érzéseimet kettősség jellemzi. Próbálom a mérleget a pozitív irányba dönteni, nem a hiányérzetre összpontosítani, hisz biztonságérzetet ad az, hogy reményeim szerint a számomra ideális úton sikerült elindulnom. Rátaláltam azokra a dolgokra, amik foglalkoztatnak. Egy „álomkép” elérése motivál. De mindeközben kételyek húznak a mélybe. A belső biztonságot a világ zord eseményei dúlták fel. Tehetetlennek érzem magam, félek, hogy sorsom felett az irányítást szép lassan elvesztem, és a lelkem legmélyebb, legsötétebb részén lakozó kétségeim aljas cselszövéseinek áldozatául esem.

Ezernyi kérdés kavargat fejemben. Ki vagyok én igazából? Mi a létem célja? Biztos a jó úton haladok-e?

Bár nem rendelkezem még sok tapasztalattal, és tudásom is csekély, s első önálló „lépéseimet” is csak most tettem meg, elképzelések sokasága lebeg szemem előtt. Céloom, hogy minél többet tudjak fejlődni, tényleges szellemi értékeket birtokolhassak, hű maradjak elveimhez, s rátaláljak a feltétlen boldogságra.

Elmém apró kertjét buzgón gondozom, s bízom abban, hogy majd egy nap a munkám gyümölcse beérik, gazdag termést hoz. Hisz mit ér Plutosz összes kincse, ha lelkünk értékhiányt szenved?

Számos küzdelmet kell még megvívnom. Legnagyobb ellenségem tán nem más lesz, mint önmagam. Igazán remélem, hogy egyszer képes leszek saját magam elvárásainak megfelelni, és hosszú utam végén büszkeség tölti majd el szívemet, mikor a múltamra tekintek vissza.

Ferenczy Lili (10. A)

Tinder mese

Egyik este ottalvós bulit szerveztünk a barátnőimmal. Panna szülei elutaztak a hétvégére, így miénk volt az egész ház. Panna nagymamája is csak egyszer nézett át hozzánk a délután folyamán, ellenőrizve, hogy minden rendben van-e.

Filmet néztünk, vacsorát készítettünk magunknak, kibeszéltük azokat az embereket, akiket nem kedveltünk és végig elemeztük a leghelyesebb fiúkat az iskolából. Minden átlagos volt, mint egy ottalvós bulin szokott lenni.

Már este kilenc körül járhatott, amikor Kittinek egy ötlete támadt: regisztráljunk a Tinderre. Én ugyan hallottam már erről a társskereső applikációról, viszont még sose próbáltam ki. A lányok közül már mindhárman regisztráltak egyszer „szórakozásképpen” - kivéve engem.

Addig-addig nyúztak, mígnem beadtam a derekam és regisztráltunk. Megadtuk a nevemet, bár én nem akartam, hogy az igazi legyen beírva, így végül Péterfi Aliz helyett Tóth Liziként regisztráltuk magamat. A születési időhöz érkezve nem tudtam megadni a saját születési évemet, mivel még nem múltam el 18 éves, 15 évesen pedig nem lehet regisztrálni. Itt abba akartam hagyni az egészet, de a lányok azt mondták, hogy úgyis csak ezen az estén fogunk ezzel szórakozni, így én se vettem komolyan a dolgot. Megadtunk egy hamis születési dátumot. A keresési feltételeket is beállítottuk: a korosztályt 25 éves korig maximalizáltuk, a keresési sugarat pedig kiterjesztettük egész Pest megyére, mondván hülyítsünk minél több fiút. Pár előnyös szelfit feltöltöttünk rólam, és bele is vetettük magukat a mókába.

Egészen hajnali 4-ig ezen lógtunk, jobbra balra húzogattuk a különböző fiúk fotóját a képernyőn. Volt olyan is, akivel chateltünk, bár nem a Tinder a legjobb hely az értelmes és tartalmas eszmefuttatásokhoz. A „Szia, mizu?” kérdésen túl nem igazán jutottunk, bár egész kellemes meglepetésbe is volt részünk: egy fiú írt nekünk - vagyis nekem - egy üzenetet, amelyben az állt, hogy ő komoly kapcsolatot keres, szeretne velem beszélgetni, mert szimpatikusnak gondol. Mi ezt figyelmen kívül hagytuk, hiszen csak a szórakozás miatt regisztráltunk.

Másnap töröltem is az appot a telefonomról.

Vasárnap délután lehetett, a nappaliban a heverőn feküdtem. Éppen egy videót néztem, amikor egy társskereső weboldal hirdetése megszakította azt. Ekkor eszembe jutott a Tinder fiókom, és az, hogy vajon pár hét elteltével mennyien írhattak nekem üzenetet. Újra letöltöttem az alkalmazást, és bejelentkeztem. Megdöbbsentem, amikor megláttam, hogy 20 új üzenetem érkezett. Nem tudtam eldönteni, hogy ez soknak vagy kevésnek számít-e, mindenesetre nekem soknak tűnt. Gyorsan végigpörgettem az olvasatlan üzeneteket. A „Szia, mizu?” leveleken kívül mást nemigen kaptam, kivéve egyet. A chatfej képe nagyon ismerős volt nekem. Rájöttem, ez a fiú már korábban is írt nekem, amikor azt említette, hogy komoly kapcsolatot keres. Az ismeretlen fiú - azaz Levente - most azzal keresett meg, hogy tudja, már korábban is írt nekem, és nem akar nyomulni, de nagyon szimpatizál velem, és szeretne beszélgetni. A profilja alapján én is szimpatikusnak találtam, bár éreztem benne valami furcsát. Az a furcsa érzés kavargott bennem, amit nem tud az ember megmagyarázni, egyszerűen csak érzi.

Azon töprengtem, hogy vajon válaszoljak-e neki, de végül a furcsa érzésemet elhessegetve visszaírtam. Pár óra múlva ő válaszolt is. Hajtott a kíváncsiság, hogy ebből vajon mi lesz, persze komoly érzelmeket és reményeket nem fűztem a dologhoz.

Ebből a kis kezdeti „te is szimpatikus vagy nekem” szóváltásból egész hosszú beszélgetések lettek.

Megtudtam róla, hogy 20 éves és egyetemista, a műszaki egyetemre jár. Azt mondta, hogy mérnöknek készül, ami nekem tetszett. Alaposan megismertük egymást, nagyon sok dologban egészen hasonlóan gondolkodtunk. Sokat megtudtunk egymásról, mégis úgy éreztem, hogy semmit se tudok róla, de ez valahogy nem érdekelt. Elbűvölve éreztem magamat, pedig csak szavakat, mondatokat láttam magam előtt, őt nem. A feltöltött képei persze ott úszkáltak a gondolataimban, de azt nem tudtam, hogy milyen lehet a hangja, miközben beszél. Ezeket mind csak a fotói mellé képzeltem. Jó érzéssel töltött el, hogy beszélgetek vele. Úgy éreztem, talán egy jel volt az a hirdetés, amelynek hatására újra megnéztem a Tinder profilomat.

Egyik reggel éppen az iskolába készülődtem, amikor megrezzen a telefonom. Leventétől érkezett egy új üzenetem. Azt kérdezte, hogy lenne-e kedvem találkozni vele, végre személyesen is tudnánk beszélgetni. Először meglepett a kérdése, és nem voltam benne biztos, hogy találkozni szeretnék vele, ugyanis akkor lebuknék: még nem töltöttem be a 18. életévemet. Viszont ott motoszkált bennem a gondolat, vajon milyen lehet őt élőben látni. Magával ragadott a személyisége, a valóságban is meg akartam ismerni. Mindig mondta, hogy milyen érett a gondolkodásom, szerintem nem zavarta volna, hogy még csak 15 éves vagyok. Meg amúgy is, nem akartam járni senkivel, csak barátkoztam vele.

Végül némi habozás után megegyeztünk egy találkozóban. A házunktól fél órára lévő parkba beszéltek meg a randevút, este 7 órára. Akkor már nem olyan zsúfolt, ilyenkor kifejezetten jó sétálgatni arra a hatalmas tó körül. Megkérdezte, hogyan fogok odamenni. Mondtam neki, hogy busszal, ezért lehet, hogy pár percet kések majd. Nagyon örült neki, hogy végre találkozhat velem.

Elérkezett a találkozó napja. Nagyon izgatott voltam, azt se tudtam, mit vegyek fel. Mintha azokat a bizonyos pillangókat éreztem volna a hasamban. A szüleimnek azt mondtam, hogy Kittivel fogok összefutni, nem tudták, hogy valójában Leventével lesz a találkozó. Nem nagyon engednek el hétköznapi esténként, viszont szombat volt, így beleegyeztek.

Eléggé kiöltözöttnék tűntem egy egyszerű baráti találkozóhoz, ami a bátyámnak fel is tűnt. Megkérdezte, hogy kivel fogok találkozni, amire azt válaszoltam, hogy Kittivel. Persze ennek nem dőlt be, ezért megkérdezte, hogy elvigyen-e kocsival a „biztonság kedvéért”. Nemet mondtam, mert nem akartam, hogy megtudja: Leventével fogok találkozni. Aztán rápillantottam az órára, és láttam, hogy már elmúlt fél hét, busszal pedig már biztosan nem fogok odaérni. Így végül a bátyám fuvarozott el a parkig.

A parkkal szembeni parkolóban megállt. Nem nagyon láttam senkit, csak egy negyvenes-ötvenes, magas, szemüveges férfit. A kezében volt egy piros Iphone, amit csak azért vettem észre, mert én is arra az új, piros Iphone-ra gyűjtöttem. El is mosolyodtam, mert Levente az egyik beszélgetésünk során megemlítette, hogy neki egy piros Iphone-ja van, és milyen szuper eszköz, mindenképp érdemes lenne megvenni.

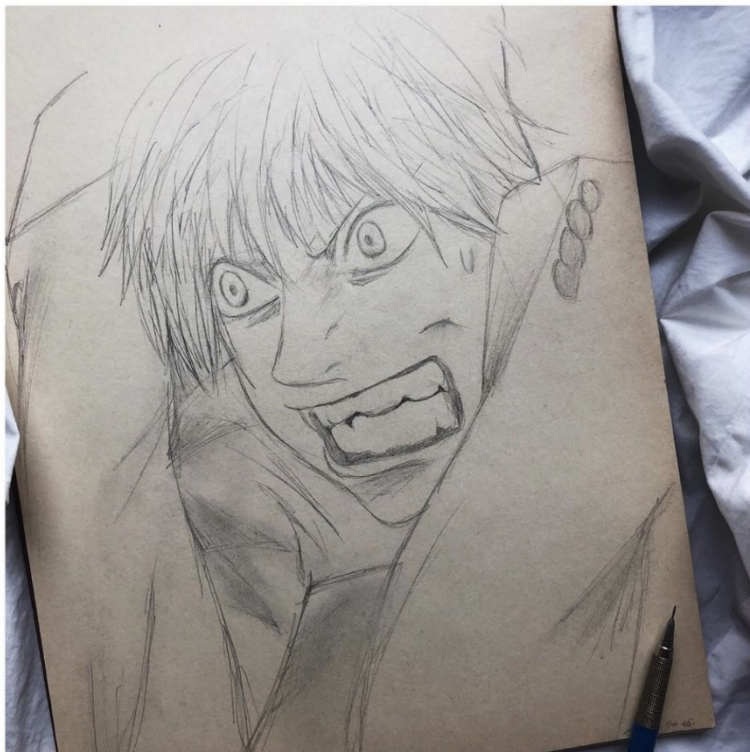
Pár percet ültem az autóban, mondván „Kitti még sehol”. Elfogott a rossz érzés, egy megmagyarázhatatlanul rossz és furcsa érzés. Azon agyaltam, hogy hol lehet már, talán el se jön, csak „felültetett”.

Elővettem a telefonomat, és küldtem egy üzenetet neki. Felnéztem, és azt láttam, hogy a magas férfi piros telefonjának képernyője felvillant. Megrezzen a telefonom. Levente azt írta, hogy ő már ott van. Válaszoltam neki, rákérdeztem, hogy pontosan hol. Azt felelte, hogy a parkolóban áll. Ismét felnéztem, a magas férfi a telefonja képernyőjét bámulta.

Hátrafordultam, és kinéztem a kocs ablakán, hátha valahol meglátom Leventét, de sehol. A bátyám megkérdezte, hogy minden rendben van-e, és azt is, hogy Kitti merre van már. Nem válaszoltam. Hívást indítottam a beszélgetésben. Kicsengett. Felkaptam a fejemet. A magas férfi piros telefonja csörögni kezdett. Felvette és beleszólt: „Szia, Lizi!”

Helischer Melinda (11.e)

Alkotóműhely

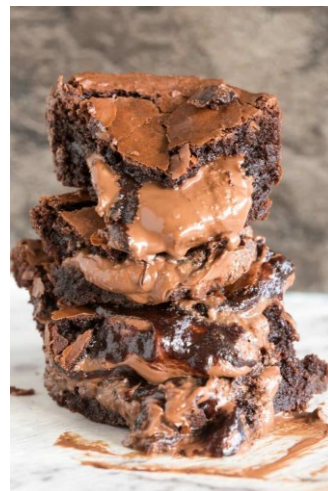
Szabó Luca (11.G)

Vida Laura Eszter munkái :

A LEGJOBB VEGÁN BROWNIE

Hozzávalók:

- 2 evőkanál **őrölt lenmag**
- 6 evőkanál főtt **kávé** (víz is lehet, de a kávé plusz zamatot ad neki)
- 1 csésze **étcsokoládé** (vagy bármilyen más vegán csoki)
- 1 csésze **cukor** (egészségesebb alternatívái: barna nádcukor, kókuszcukor)
- 6 evőkanál **vegán vaj** (pl. margarin)
- 1 teáskanál **vaníliakivonat**
- 3/4 csésze + 2 evőkanál **liszt**
- 1 teáskanál **só**
- 1 teáskanál **sütőpor**
- 1/4 csésze **kakaópor**
- + **csokoládédarabok** (opcionális)

Elkészítés:

1. Készítsük elő a „lentojást”: az őrölt lenmagot keverjük össze a lefőzött (majd lehűtött) kávéval! Hagyjuk állni 10 percig, hogy gél állagú legyen!
2. Melegítsük elő a sütőt 180°C-ra, majd tegyünk sütőpapírt egy (négyzet alakú) tepsibe és tegyük félre!
3. Mikrohullámú sütőben biztonságos edényben vagy főzőlapon olvasszuk meg a csokoládét, majd tegyük félre!
4. Egy nagy keverőtálba tegyük bele a vegán vajat és a cukrot, majd alaposan keverjük össze! Adjuk hozzá az elkészített „lentojást”, az olvasztott csokoládét, a vanília kivonatot és keverjük jól el!
5. Szitáljuk át a lisztet, majd adjuk hozzá a sütőporral, a sóval és a kakaóporral együtt a (már összekevert) nedves hozzávalókhöz, és keverjük össze az egészet! Figyeljünk rá, ne keverjük túl! A legvégén hozzáadhatjuk a feldarabolt csokoládét is.
6. Tegyük a tésztát a tepsibe, és 30-35 percig süssük 180 fokon!
7. Ha megsült, vegyük ki a sütőből, és hagyjuk teljesen kihűlni, majd vágjuk fel 12 darabra!

Jó étvágyat:)

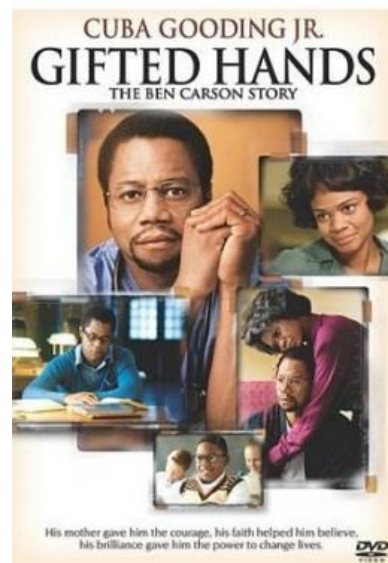
Az eredeti recept:

<https://thebigmansworld.com/vegan-brownies/>

Peresztegi Luca (11.A)

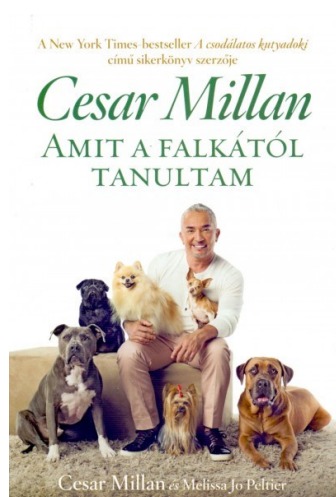
Áldott kezek/Az aranykezű sebész – Gifted hands (film)

Igen, igen, az Áldott kezek kapásból úgy hangzik, mint valami svéd, dán vagy éppen norvég film, ami brutális, és hogy tetézzük a dolgot, a morbiditását az adja, hogy egy ilyen filmnek ártatlan, lágy címet adnak. De! A második címváltozatból kiderülhet, ezúttal nem erről van szó. Benjamin Solomon Carson, ismertebb nevén: Ben Carson, idegsebész (és pszichológus) életét dolgozza fel...mondhatni meghatározó módon, ám mivel ez egy életrajzi film, ezért megadja a lehetőséget, hogy csodáljuk az életet és a valóságot. Kezdjük azzal, miért jók az igaz történeten alapuló alkotások! Visszaadják az életbe vetett reményt, hitet, és csodálatos vagy éppen zseniális dolgokról szerzünk tudomást úgy, hogy - a legszebb az egészben - végig a talajon maradunk. Nem rugaszkodik el, így a negatívumokat is láthatjuk, mégis eltölpül a többi pozitívum mellett. Ez a film magába foglalja a kitartást, az elhivatottságot, a hitet, a vívódást, az odafordulást, a küzdelmet, a veszteséget és az áldásokat. Ben szegény sorból származik, anyja pedig megtesz mindent annak érdekében, hogy ennek ellenére fiai ne adják fel a reményt, és keményen dolgozzanak a sikereikért. Sok mindent tanít Bennek és bátyjának, Curtisnek: legfőképp kitartást, és próbálja rávezetni őket a tanulásra. Könyveket kell olvasniuk, és szép fokozatosan a fiúk maguktól is a művelődés irányába fordulnak. Egyik vasárnap, mikor templomban voltak, a történet hatására, amit hallott, Ben rájön, orvos szeretne lenni, így még jobban odafigyel tanulmányaira, noha már ekkor is jó eredményei voltak. Élete során azonban ő is szembekerült párszor lebecslő megjegyzésekkel bőrszíne miatt, ami a ma emberét finoman fogalmazva is felháborítja. Azonban a film „lényegi” része az életmentés. Nézzétek meg, meghatározó film, de nem annyira tömény, hogy az egész nap hangulatát megbélyegezze, inkább csak elgondolkodtat.

„Mindig is mondtam, hogy képes vagy arra, amire mások, de jobban csinálhatod bárkinél.”

Sonya Carson, Ben édesanyja

Cesar Millan: Amit a falkától tanultam – Lessons from the pack (könyv)

Cesar Millan neve valószínűleg sokaknak ismerősen cseng, A csodálatos kutyadoki című műsorával azonosítják. Nos, igen, a kutyapszichológiával foglalkozó előadót sokan elismerik, de vannak, akik nem. Ennek ellenére szeretném megragadni a lehetőséget, hogy kezébe ajánljam mindenkinek ezt a művet, mely nemcsak a kutyákról és egyéb állatokról szól. Ebben a könyvben az ő történetét követhetjük végig nyolc leckén keresztül, melynek középpontjában egy-egy kutya áll. Nem meglepő módon arról szól egy adott fejezet, hogy az a helyzet és főképp az adott állat mire tanította őt. A tavasz kezdetére, amikor a jó idő ad egy kis könnyedséget az embernek, gondoltam, jó lehet ez a (számomra legalábbis) lélekfelemelő, inspiráló könyv. Minden rész leír egy történetet, van, hogy egy rövid kis tudományos magyarázattal szolgál, ügyfelek és ismert gazdik ismertetői az ő szituációjukról és útjukról, egy-egy idézet, és végül az adott tanulságot összegzi. Ajánlom azoknak is, akik nem különösebben rajonganak az állatokért, esetleg cicapártiak, mert az állatoknál többről szól.